

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

3. října 2013 *

„Nařízení (ES) č. 44/2001 — Soudní příslušnost — Věci týkající se deliktů nebo kvazideliktů
odpovědnosti — Majetková autorská práva — Hmotný nosič, na němž je rozmnožováno chráněné
dílo — Zveřejnění na internetových stránkách — Určení místa, kde vznikla škoda“

Ve věci C-170/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná
rozhodnutím Cour de cassation (Francie) ze dne 5. dubna 2012, došlým Soudnímu dvoru dne
11. dubna 2012, v řízení

Peter Pinckney

proti

KDG Mediatech AG,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda senátu, J. Malenovský, U. Løhmus, M. Safjan (zpravodaj)
a A. Prechal, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za P. Pinckneye J. de Salve de Brunetonem, avocat,
- za francouzskou vládu G. de Berguesem a B. Beaupère-Manokha, jako zmocněnci,
- za řeckou vládu S. Chala, jako zmocněnkyní,
- za rakouskou vládu C. Pesendorfer, jako zmocněnkyní,
- za polskou vládu B. Majczynou a M. Szpunarem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi A.-M. Rouchaud-Joët, jako zmocněnkyní,

* Jednací jazyk: francouzština.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. června 2013,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 5 bodu 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/4, s. 42, dále jen „nařízení“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi P. Pinckneyem, s bydlištěm ve Francii, a KDG Mediatech AG (dále jen „Mediatech“), společností usazenou v Rakousku, ve věci žaloby na náhradu škody z důvodu porušení majetkových autorských práv P. Pinckneye, kterého se měla dopustit tato společnost.

Právní rámec

Nařízení

- 3 Body 2, 11, 12 a 15 odůvodnění nařízení znějí:
„(2) Určité rozdíly mezi vnitrostátními pravidly pro určení příslušnosti a pro uznávání rozhodnutí ztěžují řádné fungování vnitřního trhu. Je třeba přijmout předpisy, které umožní sjednotit pravidla pro určení příslušnosti v občanských a obchodních věcech v mezinárodním ohledu a zjednodušit formality s ohledem na rychlé a jednoduché uznávání a výkon rozhodnutí členskými státy, pro které je toto nařízení závazné.
[...]
(11) Pravidla pro určení příslušnosti musí být vysoce předvídatelná a založená na zásadě, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného, a musí být na tomto základě vždy určitelná [příslušnost na tomto základě musí být dána vždy], kromě několika přesně určených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného určujícího hlediska [hraničního určovatele]. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.
(12) Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a právním sporem nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti.
[...]
(15) V zájmu harmonického výkonu spravedlnosti je nezbytné minimalizovat možnost souběžných řízení a zajistit, aby ve dvou členských státech nebyla vydána vzájemně si odporující rozhodnutí.
[...]
4 Pravidla pro určení příslušnosti se nacházejí v kapitole II nařízení, která obsahuje články 2 až 31.
5 Článek 2 odst. 1 nařízení, který se nachází v oddílu 1 kapitoly II, nadepsaném „Obecná ustanovení“, má následující znění:
„Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.“

- 6 Článek 3 uvedeného nařízení, který se nachází v témže oddílu, v odstavci 1 stanoví:

„Osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této kapitoly.“

- 7 V oddílu 2 kapitoly II nařízení, nadepsaném „Zvláštní příslušnost“, se mimo jiné nachází článek 5. Bod 3 tohoto článku 5 stanoví:

„Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována,

[...]

- 3) ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“.

Směrnice 2001/29/ES

- 8 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230) obsahuje kapitolu II, nadepsanou „Práva a výjimky z nich“, ve které se nacházejí mimo jiné články 2 až 4 této směrnice, které upravují právo na sdělování děl veřejnosti a právo zpřístupnění jiných předmětů ochrany veřejnosti, jakož i právo na rozšiřování.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 9 Peter Pinckney, který má bydliště v Toulouse (Francie), tvrdí, že je autorem, skladatelem a interpretem dvanácti písní nahraných skupinou Aubrey Small na gramofonové desce.
- 10 Poté, co P. Pinckney zjistil, že tyto písně byly bez jeho svolení nahrány na kompaktní disk (dále jen „CD“) vylisovaný společností Mediatech v Rakousku a poté uvedeny na trh britskými společnostmi Crusoe nebo Elegy prostřednictvím různých internetových stránek dostupných z jeho bydliště v Toulouse, podal dne 12. října 2006 žalobu proti společnosti Mediatech k tribunal de grande instance de Toulouse (soud prvního stupně v Toulouse) a domáhal se náhrady škody, která mu údajně vznikla v důsledku porušení jeho autorských práv.
- 11 Společnost Mediatech vznesla námitku nepříslušnosti francouzských soudů. Usnesením ze dne 14. února 2008 soudce pověřený přípravou řízení u tribunal de grande instance de Toulouse zamítl tuto námitku nepříslušnosti s odůvodněním, že pouhá skutečnost, že si P. Pinckney mohl koupit předmětné disky ze svého bydliště ve Francii na internetové stránce přístupné francouzské veřejnosti, stačí k prokázání podstatné souvislosti mezi skutkovými okolnostmi a tvrzenou škodou, jež odůvodňuje příslušnost soudu, kterému byl předložen spor.
- 12 Společnost Mediatech podala proti tomuto rozsudku odvolání, přičemž tvrdila, že CD byly lisovány v Rakousku, kde má tato společnost sídlo, na žádost britské společnosti, jež je uvádí na trh prostřednictvím internetové stránky. Podle jejího názoru jsou tak příslušné jediné soudy místa bydliště žalovaného, které se nachází v Rakousku, nebo soudy místa, kde došlo ke škodné události, to znamená soudy místa, kde došlo k vytýkanému porušení práv, tj. ve Spojeném království.

- 13 Rozsudkem ze dne 21. ledna 2009 cour d'appel de Toulouse (odvolací soud v Toulouse) vyloučil příslušnost tribunal de grande instance de Toulouse s odůvodněním, že se místo sídla odpůrkyně nachází v Rakousku a místo, na kterém došlo ke škodné události, se nemůže nacházet ve Francii, aniž je nezbytné přezkoumávat odpovědnost společnosti Mediatech, resp. společností Crusoe nebo Elegy, neboť není tvrzeno, že se posledně uvedené společnosti podílely na činnostech společnosti Mediatech.
- 14 Peter Pinckney podal proti uvedenému rozsudku kasační opravný prostředek, přičemž se dovolával porušení čl. 5 bodu 3 nařízení. Tvrdil, že francouzské soudy jsou příslušné a že jeho žaloba byla zamítnuta neoprávněně.
- 15 Za těchto okolností se Cour de cassation rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být čl. 5 bod 3 [nařízení] vykládán v tom smyslu, že v případě tvrzeného porušení majetkových autorských práv, ke kterému došlo zveřejněním obsahů na internetových stránkách,
- má osoba, která se pokládá za poškozeného, možnost podat žalobu na náhradu škody k soudům každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah zveřejněný na internetu, s cílem získat pouze náhradu újmy způsobené na území členského státu sídla soudu, k němuž je žaloba podána,
- nebo
- je kromě toho třeba, aby tyto obsahy byly určeny veřejnosti na území tohoto členského státu, nebo aby existovala jiná souvislost?
- 2) Je třeba na první otázku odpovědět stejně i v případě, že údajné porušení majetkových autorských práv nespočívá ve zveřejnění elektronického obsahu on-line, ale jako v projednávané věci v on-line nabídce hmotného nosiče, na němž je tento obsah rozmnožen?“

K předběžným otázkám

K přípustnosti

- 16 Rakouská vláda vznesla námitku nepřípustnosti předběžných otázek. Ty mají podle jejího názoru hypotetickou povahu ve vztahu k okolnostem sporu v původním řízení, jelikož se netýkají úkonu rozmnožení uskutečněného společností Mediatech, nýbrž pozdějších úkonů rozšiřování uskutečněných dotčenými britskými společnostmi. Z vylíčení skutkových okolností v původním řízení podle jejího názoru nevyplývá, že společnost Mediatech organizovala rozšiřování předmětných CD uvedenými společnostmi ani že s tím měla cokoli společného.
- 17 Tato vláda se v každém případě domnívá, že první předběžná otázka je nepřípustná, protože vychází z nesprávného předpokladu, že obsah v elektronické podobě, tedy dílo jako takové, bylo nabízeno na internetu, kdežto nabídka dotčená v původním řízení se týkala pouze hmotného nosiče, na němž je tento obsah rozmnožen.
- 18 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je odmítnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané vnitrostátním soudem ze strany Soudního dvora možné pouze tehdy, jestliže je zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje

skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (rozsudky ze dne 11. září 2008, Eckelkamp a další, C-11/07, Sb. rozh. s. I-6845, bod 28, jakož i ze dne 20. června 2013, Rodopi-M 91, C-259/12, bod 27).

- 19 Soudní dvůr rovněž upřesnil, že předběžná otázka nesměruje k získání poradních stanovisek k obecným nebo hypotetickým otázkám, ale je odůvodněna potřebou skutečného vyřešení sporu (rozsudek ze dne 2. dubna 2009, Elshani, C-459/07, Sb. rozh. s. I-2759, bod 42).
- 20 V projednávané věci je nesporné, že předkládajícímu soudu byl předložen spor týkající se tvrzeného porušení majetkových autorských práv vycházející z on-line nabídky hmotného nosiče rozmnožujícího chráněné dílo a že předmětem sporu v původním řízení je právě otázka, zda jsou francouzské soudy příslušné k projednávání sporu týkajícího se tohoto tvrzeného porušení. Vzhledem ke všem skutečnostem, které má Soudní dvůr k dispozici, se skutečně zdá, že vyřešení tohoto sporu závisí na odpovědi na předběžné otázky, které by bylo navíc vhodné přeformulovat.
- 21 Položené otázky jsou tudíž přípustné.

K věci samé

- 22 Podstatou předběžných otázek předkládajícího soudu, které je třeba přeformulovat, je, zda musí být čl. 5 bod 3 nařízení vykládán v tom smyslu, že soud, k němuž byla podána žaloba, je v případě tvrzeného porušení majetkových autorských práv zaručených členským státem tohoto soudu příslušný k projednání žaloby na náhradu škody podané autorem díla proti společnosti usazené v jiném členském státě, která uvedené dílo v tomto členském státě rozmnožila na hmotném nosiči, který byl následně prodáván společnostmi usazenými v třetím členském státě prostřednictvím internetové stránky, jež je přístupná rovněž v obvodu soudu, kterému byl předložen spor.
- 23 Aby bylo na tyto otázky možné odpovědět, je úvodem třeba připomenout, že ustanovení nařízení musejí být vykládána autonomně, s odkazem na jeho systematiku a cíle (rozsudek ze dne 16. května 2013, Melzer, C-228/11, bod 22 a citovaná judikatura).
- 24 Odchylně od základní zásady stanovené v čl. 2 odst. 1 nařízení, která přiznává příslušnost soudům členského státu, na jehož území má žalovaný bydliště, stanoví kapitola II oddíl 2 tohoto nařízení řadu případů zvláštní příslušnosti, mezi něž patří příslušnost stanovená v čl. 5 bodu 3 uvedeného nařízení (výše uvedený rozsudek Melzer, bod 23).
- 25 Pokud jde o příslušnost soudů místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, jedná se o pravidlo zvláštní příslušnosti, které musí být vykládáno striktně a nedovoluje výklad přesahující případy výslovně předvídané uvedeným nařízením (výše uvedený rozsudek Melzer, bod 24).
- 26 To však nemění nic na tom, že výraz „místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“, uvedený v čl. 5 bodě 3 nařízení, se vztahuje k místu, kde došlo k újmě, a zároveň k místu příčinné události, v níž má tato újma původ, takže žalovaný může být podle volby žalobce žalován u soudu jednoho nebo druhého místa (výše uvedený rozsudek Melzer, bod 25).
- 27 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že se pravidlo příslušnosti stanovené v čl. 5 bodu 3 nařízení zakládá na existenci zvláště úzkého vztahu mezi sporem a soudy místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, který odůvodňuje určení příslušnosti uvedených soudů z důvodů řádného výkonu spravedlnosti a užitečné organizace řízení (výše uvedený rozsudek Melzer, bod 26).

- 28 Vzhledem k tomu, že identifikace jedné z vazeb uznaných judikaturou připomenutou v bodě 26 tohoto rozsudku musí umožnit určení příslušnosti soudu, který má objektivně nejlepší předpoklady pro posouzení, zda skutečnosti zakládající odpovědnost žalované osoby jsou splněny, musí se relevantní vazba nacházet v obvodu soudu rozhodujícího o žalobě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2012, Folien Fischer a Fofitec, C-133/1, bod 52).
- 29 Je třeba uvést, že v projednávané věci se na rozdíl od okolností případu, ve kterém byl vydán výše uvedený rozsudek Melzer, původní řízení netýká možnosti žalovat některého z údajných původců namítané škody před soudem, u něhož bylo zahájeno řízení, na základě místa příčinné události. Je totiž nesporné, že naposled uvedené místo se nenachází v obvodu soudu, k němuž P. Pinckney podal žalobu. Vystává však otázka, zda je tento soud příslušný na základě místa, kde došlo ke škodě.
- 30 Je tedy třeba konkrétně určit podmínky, za kterých pro účely čl. 5 bodu 3 nařízení dochází nebo může dojít ke škodné události vyplývající z údajného porušení majetkových autorských práv v jiném členském státě, než ve kterém porušitel rozmnožil autorské dílo na hmotném nosiči, který je následně prodáván prostřednictvím internetové stránky, jež je přístupná rovněž v obvodu soudu, k němuž byla podána žaloba.
- 31 Soudní dvůr již provedl výklad čl. 5 bodu 3 nařízení pro případ tvrzených porušení, k nimž došlo prostřednictvím internetu, a ke kterým tudíž může dojít na řadě míst (viz rozsudky ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a Martinez, C-509/09 a C-161/10, Sb. rozh. s. I-10269, jakož i ze dne 19. dubna 2012, Wintersteiger, C-523/10).
- 32 Z uvedené judikatury zaprvé vyplývá, že místo, kde došlo ke škodné události ve smyslu tohoto ustanovení, se může lišit v závislosti na povaze práva, které bylo údajně porušeno (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Wintersteiger, body 21 až 24).
- 33 Zadruhé riziko, že ke škodné události dojde v určitém členském státě, existuje za podmínky, že právo, které bylo údajně porušeno, je v tomto členském státě chráněno (viz výše uvedený rozsudek Wintersteiger, bod 25).
- 34 Konečně zatřetí z této judikatury vyplývá, že v souladu s cíli uvedenými v bodě 27 tohoto rozsudku závisí identifikace místa, kde vznikla škoda, za účelem stanovení příslušnosti soudu k rozhodnutí o tvrzeném porušení ve věcech deliktů a kvazideliktů odpovědnosti rovněž na zodpovězení otázky, který soud může nejlépe posoudit opodstatněnost tvrzeného porušení (výše uvedené rozsudky eDate Advertising a Martinez, bod 48, a Wintersteiger, bod 27).
- 35 Na základě těchto zásad Soudní dvůr za účelem identifikace místa, kde vznikla škoda údajně způsobená prostřednictvím internetu, rozlišoval mezi zásahy do osobnostních práv a zásahy do práv duševního a průmyslového vlastnictví.
- 36 Údajná oběť zásahu do osobnostních práv chráněných ve všech členských státech, který byl způsoben zveřejněním obsahu na internetu, tak může z titulu místa, kde došlo k újmě, podat žalobu na náhradu škody k soudům každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný uvedený obsah. Tyto soudy jsou příslušné pouze k rozhodování o újmě způsobené na území členského státu sídla soudu, k němuž byla podána žaloba (viz výše uvedený rozsudek eDate Advertising a Martinez, bod 52). Navíc vzhledem k tomu, že dopad porušení způsobeného zveřejněním obsahu na internetu na osobnostní práva osoby může být lépe posouzen soudem místa, kde má tato osoba centrum svých zájmů, může se údajná oběť rozhodnout, že podá žalobu na náhradu celé utrpěné újmy pouze k soudu tohoto místa (viz výše uvedený rozsudek eDate Advertising a Martinez, bod 48).

- 37 Naproti tomu porušení práva duševního a průmyslového vlastnictví, jehož ochrana přiznaná úkonem zápisu je omezena na území členského státu zápisu, musí být vytýkáno před soudy tohoto členského státu. Soudy členského státu zápisu mohou nejlépe posoudit, zda skutečně došlo k porušení dotčeného práva (v tomto smyslu viz s ohledem na národní ochranné známky výše uvedený rozsudek Wintersteiger, body 25 a 28).
- 38 Je třeba ověřit, do jaké míry se výše uvedené poznatky uplatní na tvrzená porušení autorských práv.
- 39 Nejprve je třeba uvést, že majetková autorská práva stejně jako práva spjatá s národní ochrannou známkou podléhají zásadě teritoriality. Tato majetková práva je však třeba chránit zejména na základě směrnice 2001/29 automaticky ve všech členských státech, takže mohou být porušována v každém z těchto členských států podle použitelných hmotněprávních předpisů.
- 40 V tomto ohledu je třeba bez dalšího upřesnit, že otázka, zda podmínky, za kterých se lze domnívat, že bylo porušeno právo chráněné v členském státě sídla soudu, k němuž byla podána žaloba, a dále otázka, zda lze toto porušení přičítat odpůrci, jsou součástí věcného přezkumu žaloby příslušným soudem (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Wintersteiger, bod 26).
- 41 Ve fázi přezkumu příslušnosti soudu pro rozhodnutí o škodě totiž nemůže identifikace místa, kde vznikla škoda, ve smyslu čl. 5 bodu 3 nařízení záviset na kritériích, která jsou vlastní uvedenému věcnému přezkumu žaloby a nejsou uvedena v tomto ustanovení. Toto ustanovení totiž stanoví jako jedinou podmínku skutečnost, že došlo nebo může dojít ke škodné události.
- 42 Na rozdíl od čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení, jehož výklad byl proveden v rozsudku ze dne 7. prosince 2010, Pammer a Hotel Alpenhof (C-585/08 a C-144/09, Sb. rozh. s. I-12527), čl. 5 odst. 3 uvedeného nařízení konkrétně nevyžaduje, aby byla dotčená činnost „zaměřena“ na členský stát sídla soudu, jemuž byl předložen spor.
- 43 Z toho vyplývá, že pokud jde o tvrzené porušení majetkového autorského práva, je pro rozhodnutí o žalobě ve věcech delikttní nebo kvazidelikttní odpovědnosti příslušný soud, k němuž byla podána žaloba, pokud členský stát, na jehož území se tento soud nachází, poskytuje ochranu majetkovým právům, jichž se žalobce dovolává, a pokud ke tvrzené škodné události může dojít v obvodu soudu, k němuž byla podána žaloba.
- 44 Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, takové riziko vyplývá zejména z možnosti opatřit si prostřednictvím internetové stránky, která je přístupná v obvodu soudu, k němuž byla podána žaloba, rozmnoženinu díla, s nímž jsou spjata práva, kterých se žalobce dovolává.
- 45 Jestliže se naproti tomu ochrana poskytovaná členským státem, v němž má sídlo soud, k němuž byla podána žaloba, vztahuje pouze na území daného členského státu, uvedený soud je příslušný pouze k rozhodnutí o škodě, ke které došlo na území členského státu, v němž se tento soud nachází.
- 46 Pokud by tento soud byl příslušný rovněž k projednání škody způsobené na územích ostatních členských států, nahradil by soudy uvedených států, ačkoli tyto státy jsou v zásadě podle čl. 5 bodu 3 nařízení a na základě zásady teritoriality příslušné k projednání škody způsobené na území jejich členského státu a mohou nejlépe posoudit, zda byla skutečně porušena majetková autorská práva zaručená dotýcným členským státem, a dále určit povahu škody, která byla způsobena.
- 47 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 5 bod 3 nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že v případě tvrzeného porušení majetkových autorských práv zaručených členským státem, v němž má sídlo soud, k němuž byla podána žaloba, je tento soud příslušný k projednání žaloby na náhradu škody podané autorem díla proti společnosti usazené v jiném členském státě, která uvedené dílo v tomto členském státě rozmnožila na hmotném nosiči, který je následně

prodáván společnostmi usazenými v třetím členském státě prostřednictvím internetové stránky, jež je přístupná rovněž v obvodu soudu, k němuž byla podána žaloba. Uvedený soud je příslušný pouze k rozhodnutí o škodě, ke které došlo na území členského státu, v němž se tento soud nachází.

K nákladům řízení

- ⁴⁸ Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v případě tvrzeného porušení majetkových autorských práv zaručených členským státem, v němž má sídlo soud, k němuž byla podána žaloba, je tento soud příslušný k projednání žaloby na náhradu škody podané autorem díla proti společnosti usazené v jiném členském státě, která uvedené dílo v tomto členském státě rozmnožila na hmotném nosiči, který je následně prodáván společnostmi usazenými v třetím členském státě prostřednictvím internetové stránky, jež je přístupná rovněž v obvodu soudu, k němuž byla podána žaloba. Uvedený soud je příslušný pouze k rozhodnutí o škodě, ke které došlo na území členského státu, v němž se tento soud nachází.

Podpisy.